

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1101/2023
15.01.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стаменић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Полицијска управа у Смедереву, чији је законски заступник Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3170/21 од 26.01.2022. године, у седници одржаној 15.01.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ ревизија тужиоца и **ПРЕИНАЧАВА** пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 3170/21 од 26.01.2022. године тако што се **ОДБИЈА**, као неоснована, жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Смедереву П1 86/20 од 01.03.2021. године.

ОБАЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова ревизијског поступка исплати износ од 71.600,00 динара у року од 8 дана од дана достављања ове пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П1 86/20 од 01.03.2021. године усвојен је преостали, непресуђени део тужбеног захтева па је обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова превоза за долазак на посао и одлазак са посла за период од децембра 2007. године до новембра 2010. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом, ближе опредељено у ставу првом изреке, и обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 243.752,00 динара заједно са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до коначне исплате док је захтев за исплату законске затезне камате на досуђене трошкове поступка од дана пресуђења до дана извршности пресуде одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3170/21 од 26.01.2022. године преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев као и захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка и одбијен захтев тужене за накнаду трошкова првостепеног и другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. и 403. став 2. тачка 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 10/23), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.10/23) и оценио да је ревизија тужиоца дозвољена и основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је запослен код тужене на пословима ... у Полицијској управи Смедерево. Пребивалиште тужиоца је на територији града Смедерева и од места рада удаљено око ... км. За долазак и одлазак са рада тужилац је користио јавни превоз и плаћао аутобуске карте а када је радио у ноћним сменама а није било превоза користио је сопствено возило. Тужена тужиоцу у спорном периоду није плаћала трошкове превоза за долазак и одлазак са рада. Тужилац није доказао да се обраћао старешини органа тужене писаним захтевом ради признања права на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада у спорном периоду. Из налаза и мишљења судског вештака економско – финансијске струке утврђена је накнада трошкова превоза за утужени период а на основу месечне претплатне карте у јавном превозу.

Код овако утврђено чињеничног стања првостепени суд је полазећи од одредбе члана 169. Закона о полицији, члана 118. став 1. тачка 1. Закона о раду, члана 13. Закона о државним службеницима, члана 37. став 1. и 2. Закона о платама државних службеника и намештеника и одредбе члана 2. став 1. тачка 1. Уредбе о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника оценио да је тужбени захтев основан с обзиром да тужена није тужиоцу у утуженом периоду исплаћивала накнаду трошкова превоза за долазак и одлазак са рада на које тужилац има право и да остваривање овог права није условљено подношењем захтева туженој за исплату тих трошкова обзиром да ниједан од цитираних прописа не прописује обавезу запосленог да за остваривање законског права на накнаду трошкова превоза мора да поднесе руководиоцу посебан захтев. Стога је првостепени суд усвојио тужбени захтев.

Другостепени суд није прихватио правну аргументацију првостепеног суда сматрајући да тужилац није испоштовао процедуру прописану одредбом члана 140. став 1. и 4. и члана 142. Закона о државним службеницима и члана 3. Уредбе о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и да је стога постојање правноснажног решења руководиоца органа о признању права полицијском службенику на накнаду трошкова превоза за долазак и одлазак са рада материјална претпоставка која мора бити испуњена да би у парници полицијски службеник остварио право на исплату

новчаног потраживања по том основу. Када је запослени пропустио да користи делотворно правно средство он у парници не може са успехом остварити право на накнаду штете с позивом на незаконит и неправилан рад органа тужене у смислу члана 172. Закона о облигационим односима због чега је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев.

По оцени Врховног суда основано се ревизијом указује на погрешну примену материјалног права.

Одредбом члана 169. Закона о полицији („Службени гласник РС“ број 101/05, 63/09) прописано је да се на положај, дужности, права и одговорности запослених у Министарству примењују се прописи о радним односима у државним органима, ако овим законом и прописима донетим на основу овог закона није друкчије одређено.

Одредбом члана 13. Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/05 ... 99/10) прописано је да државни службеник има право на плату, накнаду и друга примања према закону којим се уређују плате у државним органима.

Према члану 37. став 1. Закона о платама државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“ бр.62/06 ... 99/10) државни службеник има право на накнаду трошкова за долазак на рад и одлазак са рада, за време које је провео на службеном путу у земљи и иностранству, за смештај и исхрану док ради и борави на терену и на накнаду трошкова који су изазвани привременим или трајним премештајем у друго место рада, а према ставу 2. истог члана да се услови за накнаду трошкова, њихова висина и начин којим се остварују прописују уредбом владе.

Чланом 2. став 1. тачка 1. Уредбе о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“ бр. 98/07) прописано је да се државном службенику и намештенику надокнађују трошкови превоза за долазак на рад и одлазак са рада док је чланом 3. исте уредбе прописано да се државном службенику и намештенику надокнађују трошкови превоза за долазак на рад и одлазак са рада у висини цене месечне претплатне карте у градском, приградском односно међуградском саобраћају.

Наведеним прописима тужиоцу је као државном службенику запосленом код тужене признато право на накнаду трошкова за долазак на рад и одлазак са рада чији је смисао да се обезбеди присуство запосленог на раду при чему наведено право није условљено подношењем захтева. Тужена је била дужна да тужиоцу у складу са наведеним прописима и одредбом члана 118. став 1. тачка 1. Закона о раду исплати трошкове које је тужилац имао за долазак на рад и одлазак са рада у спорном периоду. Како то није учинила дужна је да тужиоцу накнади штету у висини трошкова превоза применом одредбе члана 154. став 1. и 172. став 1. Закона о облигационим односима, а чија висина је утврђена путем вештачења у првостепеном поступку што међу странкама није било спорно.

На основу изнетог Врховни суд сматра да је другостепени суд погрешном применом материјалног права одбио тужбени захтев тужиоца па је на основу члана 416. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Одлука о трошковима ревизијског поступка донета је сходно члану 165. став 2. ЗПП а у вези члана 153., 154. и 163. став 2. ЗПП и тужиоцу признати трошкови на име састава ревизије 21.600,00 динара (18.000,00 динара + 3.600,00 на име ПДВ за пружену адвокатску услугу) и на име таксе за ревизију и одлуку о ревизији по 25.000,00 динара.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**